

"תולדות אַחְשׁוּרוֹשׁ כַּמְבִּיזִס":

בשנת 534 לפנה"ס = "אַחְשׁוּרוֹשׁ" = (מגילת אסתר א' 2) = "כַּמְבִּיזִס בֶּן-כּוֹרֶשׁ II מֶלֶךְ בְּשׁוֹשׁן".

אפשר להסכים לסברה כי עברו עוד "5 שָׁנִים" ואז "כּוֹרֶשׁ II" נהרג בקרב עם שבט "הַמְּסַאגֵּטִים" במזרח הים הכספי. לכן, מתקבל על הדעת כי "אַחְשׁוּרוֹשׁ כַּמְבִּיזִס" כבר "מֶלֶךְ בְּשׁוֹשׁן" באותן שנים כאשר "כּוֹרֶשׁ II מֶלֶךְ בְּבָבֶל". כל זאת, עדיין לפני שנמשכו מסעות המלחמה כדי להגדיל את "הַאִמְפֵּרִיָּה הַפֶּרְסִית". אם-כך, יש התאמה בין "טֹחֵי הַזְּמָן" נוכח צו "כּוֹרֶשׁ II" להפסיק את הבנייה "בְּמִקְדָּשׁ II" שיצא לפני הכנת היסודות = (עזרא ג' 6) = ואותו צו יצא גם בימי "אַחְשׁוּרוֹשׁ" וגם = (עזרא ד' 6-7) = "אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא". כאמור, הצו הוצא בעקבות מכתבי שטנה שנתקבלו במשך כל אותן שנים בחצר "הַמֶּלֶךְ הַפֶּרְסִי כַּמְבִּיזִס" ולכן הוא בעל שני התוארים = "אַחְשׁוּרוֹשׁ" = "כַּמְבִּיזִס" = "אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא". נתונים אלה מתחזקים בעובדה כי עדיין לא התגשמה נְבוֹאָת "טֹחַ הַזְּמָן שְׁצִנָּה לְחֹרְבָן" = (יְרֵמְיָהוּ כה' 11) = "70 שָׁנָה".

+ 3 שָׁנִים

בשנת 531 לפנה"ס = "בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּ" = (מגילת אסתר א' 3-4) = "עֲשֵׂה אַחְשׁוּרוֹשׁ מִשְׁתָּה לְכָל-שָׂרֵיו וְעַבְדָּיו": = (מגילת אסתר א' 19) = "180 יוֹם" ואז "וְשָׂתִי הַמֶּלֶכָה" מרדה "בְּאַחְשׁוּרוֹשׁ כַּמְבִּיזִס" וגורשה ממלכותה.

+ 2 שָׁנִים

בשנת 529 לפנה"ס = "כּוֹרֶשׁ II" נהרג בקרב עם שבט "הַמְּסַאגֵּטִים" במזרח הים הכספי.

בתיעוד "הִיסְטוֹרִי" כללי, מוצג "כַּמְבִּיזִס" כמלך הולל, שלא העמיד בן יורש. אפשר לכן להעריך, כי עם תום ימי האבל על "כּוֹרֶשׁ II" החליט "כַּמְבִּיזִס" לשאת אישה חדשה לביסוס מלכותו. ימי האבל אך תמו ובוודאי מיד החלו חיפושים אחר נערה שתהיה מתאימה למלוכה. חפיפת "טֹחֵי הַזְּמָן" מחייבת, כי עד שנבחרה "אַסְתֵּר" להיות אשת "אַחְשׁוּרוֹשׁ כַּמְבִּיזִס" ועד שההכנות לטקס החתונה הסתיימו, עברו עוד "שָׁנָתַיִם".

+ 2 שָׁנִים

בשנת 527 לפנה"ס = "שָׁנָה 7 לְאַחְשׁוּרוֹשׁ כַּמְבִּיזִס" = (מגילת אסתר ב' 7) = "אַסְתֵּר הִיא הַמֶּלֶכָה בְּשׁוֹשׁן". ניתן לכן להעריך כי הייתה אז "בֵּית 20 שָׁנָה".

"דָּרֶךְ כּוֹכַב מֵיַעֲקֹב": = (במדבר כד' 17).

+ 5 שָׁנִים

בשנת 522 לפנה"ס = **הַאֲלִי = [בְּשַׁנַּת ג/תַּרְמ"ג] "שָׁנָה 12 לְאַחְשׁוּרוֹשׁ כַּמְבִּיזִס בְּיוֹם י"ג לְחֹדֶשׁ אָדָר" "בְּיוֹם הַלְדָּתוֹ ה-1444 שֶׁל יוֹסֵף", הופיע "בְּקֶצֶב הַדְּרוֹת" בשמי המזרח התיכון השביט "חֹתֶם" = "כּוֹכַב יַעֲקֹב".

אולי, הופעת השביט באותה שנה הייתה מרשימה במיוחד, אם אכן בהופעתו זו התקרב אל כדור הארץ. באותם ימים הייתה "השליטה" על כוכבי שביט = "לְחֻכְמֵי יִדְעֵי הַעֲתִים": (מגילת אסתר א' 13) = ולכן, בעיניהם וודאי התקבלה הופעת השביט כמכוונת. הם כנראה השקיעו "מאמץ רב" כדי למנוע את התרסקותו של השביט על פני כדור הארץ ואולי גם האמינו, כי יכולים הם לזקוף לזכותם "הצלחה", כאשר בתחילת "חֹדֶשׁ נִיסָן" [בְּשַׁנַּת ג/תַּרְמ"ד] נכנס השביט למסלול ההתרחקות. ומתועד כי אז = (מגילת אסתר ג' 7) = ואולי בטוחים יותר בעצמם - מצאו את הזמן כמתאים = "לְהַפִּיל פֹּהר הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנֵי הַמֶּן": (מגילת אסתר ג' 7).

"פַּחַד נְבוּאָת בְּלָעַם" = (במדבר כד' 20) = "וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אֲבִד":

"בְּלָעַם" היה נביא אלהים ממונה על הקללה ולא מזרע ישראל = "עַמִּי זָכַר-נָא מֵה-יַעֲצֵץ בְּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמֵה-עֲנֶה אֹתוֹ בְּלָעַם בֶּן-בְּעוֹר--מֶן-הַשְּׂטִימִים עַד-הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה": (מיכה ו' 5). כנביא אלהים היה "בְּלָעַם" ברמתו של "מִשֶּׁה" ולכן מתועד = "וַיִּקֶּם בְּלֶק בֶּן-צַפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבְּלָעַם בֶּן-בְּעוֹר--לְקַלֵּל אֶתְכֶם וְלֹא אָבִיתִי לְשִׁמְעַע לְבְּלָעַם וַיִּבְרַךְ בְּרוּךְ אֶתְכֶם וְאַעֲלֶה אֶתְכֶם מִדָּו": (יהושע כד' 9-10) = לפי-כך, כל "נְבוּאָת בְּלָעַם" תתקיים.

מותר לכן להעריך, כי "הַפַּחַד מִנְבוּאָת בְּלָעַם" = "רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמַלְק וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אֲבִד": (במדבר כד' 20) = הוליד בלב "הַחֲכָמִים יִדְעֵי הַעֲתִים בְּשׁוֹשׁוֹן" דעת לחפוף את "טוֹחַ הַזְּמַן הַמִּצְוֶה 65 שָׁנָה" = "וּבַעוֹד שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה יַחַת אֶפְרַיִם מַעַם" = (ישעיה ז' 8) = שניבא "יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ" לגורל "קֶץ אֶפְרַיִם" = עם התאוה "לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וְלֵאבֹד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים". ולו כדי להאמין כי חיסול באחת של זרע ישראל כולו יבטל את "נְבוּאָת בְּלָעַם". אפשר אם-כן לומר, כי באמצעות השביט ****חֹתֶם = "דָּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב" = (במדבר כד' 17) = מוכח כי "בְּקֶצֶב הַדְּרוֹת" מתקיימת "נְבוּאָת בְּלָעַם" ומתועד "בְּמַגְלַת אֶסְתֵּר הַפּוֹד הִיסְטוֹרִי שֶׁל אֲמֵת".**

"קֶץ אֶפְרַיִם" =

כנראה בימי "אַחַז בֶּן-יֹתָם" הכתיב "יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ טוֹחַ זְמַן מְכוּן שֶׁל 65 שָׁנָה" = "וּבַעוֹד שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה יַחַת אֶפְרַיִם מַעַם": (ישעיה ז' 8). ואמנם, השם "יְהוּדִים" = (מג"י אסתר ג' 6) = מתועד פעם ראשונה בהיסטוריה להקיף את כל זרע ישראל - רק "בְּמַגְלַת אֶסְתֵּר". כלומר, גורל "קֶץ אֶפְרַיִם" = התקיים "65 שָׁנָה" לאחר "חֹרֶבֶן מִקְדָּשׁ I". התייעוד "הַהִיסְטוֹרִי" מתאר אם-כן "בְּמַגְלַת אֶסְתֵּר", ניצחון גדול ורק של "יְהוּדִים" ואמנם "אֶפְרַיִם" אינו מוזכר יותר. ברור כי "טוֹחַ זְמַן" זה "שֶׁל 65 שָׁנָה" אינו נקשר אל שנת יציאת ממלכת ישראל לגולה. כי טווח הזמן "עַמְנוּ אֵל" = (ישעיה ז' 14-16) = התממש "בְּשָׁנַת 6 לְחֻזְקֵיהוּ בֶּן-אַחַז" = בשנת 721 לפנה"ס = "12 שָׁנִים" לאחר שניבא "יִשְׁעִיהוּ" על יציאת ממלכת שומרון, "יִשְׂרָאֵל", לגולה. מאליו מובן כי במשך "430 שָׁנָה" שהן סך כל שנות "חֵיִי מִקְדָּשׁ I בִּירוּשָׁלַם" היה "בֵּית יוֹסֵף" חלק טבעי ובלתי ניפרד "שֶׁל נֶצַח יִשְׂרָאֵל". לכן, וודאי ניבא "יִשְׁעִיהוּ" את תחילתו של "טוֹחַ זְמַן" זה לגורל "קֶץ אֶפְרַיִם" = "וּבַעוֹד 65 שָׁנָה" החל משנת "חֹרֶבֶן מִקְדָּשׁ I" = רק מאז, יש למדוד "65 שָׁנָה".

אם-כן, גורל "קֶץ אֶפְרַיִם" = התקיים כדבר הנבואה עם הופעת השביט **"[חֹתֶם]=[4]=1444 שָׁנָה" מאז נֶאֱבַק "יַעֲקֹב" עם "אַבְיָשִׁי" ובאותה עת שב והופיע "אַבְיָשִׁי" במסווה של "הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים": (דניאל יב' 7).**

"פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל":

+ חֲדָשׁ אֶחָד

= בשנת 522 לפנה"ס

"מִיּוֹם לְיוֹם" = (מג"י אסתר ג' 7) = "בְּיוֹם י"ג בְּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן הוּא-חֲדָשׁ נִיסָן [שָׁנַת ג'/תרמ"ד] = "בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה לְמֶלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ הַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְפָנֵי הַמֶּן": = (מג"י אסתר ג' 7) = ונבחר "יוֹם אֶחָד" להשמדת כל היהודים = "וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בְּחֲדָשׁ הָרֵאשׁוֹן בְּשְׁלוֹשֶׁה עֶשְׂרֵי יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל-אֶשֶׁר-צִוָּה הַמֶּן אֶל אַחֲשֻׁרְפָּנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחוֹת אֶשֶׁר-עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עָם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם פְּלִשְׁוֹנֵי בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הַרְצִים אֶל-כָּל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וְלֵאבֹד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בְּשְׁלוֹשֶׁה עֶשְׂרֵי לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵה הוּא-חֲדָשׁ אֶדְר וְשִׁלְלָם לְבוֹז" = (מגילת אסתר ג' 12-13).

"הַמֶּן בֶּן-הַמִּדְתָּא הָאֲגָגִי": (מגילת אסתר ג' 1) = חישוב תבנית נקמה כתגובה על = "וְיָרֵם מֵאֲגַג מַלְכוֹ": (במדבר כד' 7) = האופיינית לזרע "עַמְלֶק". "בְּיָוִם אֶחָד לְהִשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים" = במסגרת אותו "הַמַּאֲבָק הַמְצֹוּה" = "מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֶק--מִדֹּר דָּר" (שמות יז' 16) = וְהַמַּאֲבָק הַזֶּה מִמִּשְׁךְ "מִיְצִיאת מִצְרַיִם מִיּוֹם מִלְחַמַת רַפְיָדִים" כאשר "דֹּר אֶחָד" הוגדר בידי "מִשָּׁה" = (דברים ב' 14) = "38 שָׁנָה".

"נְבוּאָה לֹא נִתַּן לְעֻקּוֹף":

אפשר לכן להעריך, כי "יָוִם הַלְדָתוֹ שֶׁל יוֹסֵף" = "בְּשִׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר" [בְּשַׁנַּת ב/קצ"ט] ידוע היה גם "לְהֶמֶן". כפי שידע על קנאת זרעו מאז = "וְתִלַּד לְאֵלִיפַז אֶת-עַמְלֶק": (בראשית לה' 12) = שטיפחה זעם על זכות שלטונו של "יוֹסֵף" במצרים. כלומר, "עַמְלֶק" שהוא נכדו של "עֵשָׂו", וודאי מצא את עצמו מושפל לבוא למצרים ולבקש את - "לְחַם יוֹסֵף" - מבנו של "יעקב", שהוא אחיו התאום של "עֵשָׂו" סבו. מובנת אם-כן, תקווה "הֶמֶן" לבזות את זרע ישראל = "וַיָּבֹז בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמִרְדְּכָי לְבָדוּ--כִּי-הִגִּידוּ לוֹ אֶת-עַם מִרְדְּכָי": (מגילת אסתר ג' 6). ומובנת לכן תאוות נקמתו = "וַיִּבְקֶשׂ הֶמֶן לְהִשְׁמִיד בְּיָוִם אֶחָד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים" בתאריך אשר כנראה לדעתו, ייתן עוצמה שבכוחה "לְעֻקּוֹף" ולבטל את "נְבוּאָת בַּלְעָם" על זרע "עַמְלֶק" = "וְאַחֲרֵיתוֹ עַדִּי אֲבַד": (במדבר כד' 20). תכנית השמדה זו, "בְּיָוִם אֶחָד" שהוא "יָוִם הַלְדָתוֹ שֶׁל יוֹסֵף" ללא ספק גם הגדילה את הנאתו של "הֶמֶן" לדעת כי היהודים מודעים לגורלם שנחרץ ואין להם מוצא מפני יום מותם המתוכנן.

"[הַפּוֹד]=[3]=975 שָׁנָה" = "מִיְצִיאת מִצְרַיִם":

"בְּיָוִם ל"ג בְּעֶמְר" = "בְּחֹדֶשׁ זוֹ הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי": (מלכים א' ו' 1) = נצרך "הַפּוֹד הַיִּסְטוֹרִי" = "בְּיָוִם נִיֻּצְחוֹן אֲמוֹנָה" [בְּשַׁנַּת ג/תרמ"ד]. כלומר, "טוֹחַ הַזָּמֶן" נמדד בימים = "מִיּוֹם ל"ג בְּעֶמְר" = "בְּמִלְחַמַת רַפְיָדִים" [בְּשַׁנַּת ב/תרס"ט] = "וַיְהִי יָדְיוֹ אֲמוֹנָה עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ": (שמות יז' 12) = ולד "יָוִם נִיֻּצְחוֹן אֲמוֹנָה בְּשׁוֹשׁוֹן" = "[אֲמוֹנָה]=[3]=[9+7+5]=975 שָׁנָה" = וחפיפת [אֲמוֹנָה]=[3]=[הַפּוֹד] מוכיחה כי ערכו של "טוֹחַ הַזָּמֶן נִסְתָּר".

"מַאֲבָק מִרְדְּכָי - הֶמֶן" נמשך "70 יָוִם" = (מגילת אסתר ג' 12 - ח' 9) = כמחושב בין יום חתימת "אֲגַרְת הֶמֶן" = "י"ג נִיסָן] + [70 יָוִם] = [כ"ג סִינּוֹן] = יום חתימת "אֲגַרְת מִרְדְּכָי" = ובתוֹךְ, "הַפּוֹד הַיִּסְטוֹרִי בְּיָוִם 33 לְסַפִּירַת הָעֶמְר" = "י"ח אֵיר] = [ל"ג בְּעֶמְר] הוא יום ניצחונה של "אֲסֶתֶר הַמִּלְכָּה".

אפשר אם-כן להסכים כי "הֶמֶן בֶּן-הַמִּדְתָּא הָאֲגָגִי" ידע את תאריך "יָוִם הַלְדָתוֹ שֶׁל יוֹסֵף" וגם ידע, כי "כּוֹכַב יַעֲקֹב" מסמל "חֻתָּם" על "קֶצֶב הַדְּרוֹת". לכן "הַפִּיל פּוֹר" להשמדת כל היהודים לעת התרחקות השביט מכדור הארץ ולכשיסתיים "חֻתָּם]=[4]=1444 שָׁנָה", כי ללא ספק, חיבור זה בין הסמלים הוכיח "לְחַכְמִים יָדְעֵי הָעֵתִים בְּשׁוֹשׁוֹן" את משמעותו.

השביט ** הַאֵלִי חוזר ומופיע מדי "76 שָׁנָה" כלומר מדי "2 דְּרוֹת" והם "טוֹחַ הַזָּמֶן" [חֻתָּם]=[6+7]=[4] = ובעת ההיא, "בְּיָוִם נִיֻּצְחוֹן אֲמוֹנָה" זה = "י"ח אֵיר = ל"ג בְּעֶמְר בְּשׁוֹשׁוֹן" כנראה היה "מִרְדְּכָי בֶּן 90 שָׁנָה".

"וְנִהְפֹךְ הוּא" = (מגילת אסתר ט' 1) = "הַפֹּךְ":

+ 11 חֲדָשִׁים

בשנת 521- לפנה"ס = "וְנִהְפֹךְ הוּא" = (מגילת אסתר ט' 1) = אִזְ = (מגילת אסתר ח' 12) = "בְּיוֹם אֶחָד" [בְּשָׁנָה ג'תַּרְמ"ד] = "בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר הוּא-חֹדֶשׁ אֶדְר" נצרך "הַפֹּךְ" = (מגילת אסתר ט' 20) = "בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשָׁרוֹשׁ וּמֵאז" = "קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל-שֵׁם הַפּוּר": (מגילת אסתר ט' 26). עַד כֵּן, נִתּוּנֵי "הַתְּעוּדָה" מֵאֲפֻשְׁרִים נִימוּק "הַיִּסְטוֹרִי וְדָאִי" - מִדּוּעַ לֹא תוֹעַד קִיּוּמוֹ שֶׁל "מִקְדָּשׁ II בְּמִגְלַת אֶסְתֵּר". עִם זֹאת חֲפִיפַת "טֹחֵי הַזָּמָן" בִּשְׁנַת הַתַּרְחֻשׁוֹת אִירוּעֵי "מֵאַבְקַּ מְרֻדְכֵי - הַמֶּן", מֵעִידָה כִּי עִבְרוּ עוֹד "5 שָׁנִים" עַד "שָׁנָה 2 לְדְרִיּוֹשׁ I" = (עזרא ד' 24) = וְרַק אִזּוֹ הוֹסֵר "צוֹ כְּמִבְיָזִים" לַהֲפִסְקַת הָעִבּוּדוֹת בְּבִנְיָן "מִקְדָּשׁ II" וְנִימוּקוֹ לִמְנוּעַ "נִזְק": = (עזרא ד' 22).

וּכְכֵל, אֹר "לְטֹחֵי הַזָּמָן" הַמִּתּוֹעַדִּים "בְּמִגְלַת אֶסְתֵּר" וּבַהֲסַתְמֵךְ עַל סִיכּוּמָם = (מגילת אסתר י' 1-3) = נִיתֵן לַהֲעָרִיךְ כִּי "כְּמִבְיָזִים" מֶלֶךְ "14 שָׁנָה" וְכֵאמֹר, לֹא הִשְׁאִיר אַחֲרָיו בֶּן יוֹרֵשׁ.

+ 1 שָׁנָה

בשנת 520- לפנה"ס = "מוֹת כְּמִבְיָזִים".

+ 1 שָׁנָה

"בְּשָׁנָה זוֹ מֶלֶךְ בְּשׁוֹשׁן" מִתְחַזֵּה לֵאחֲרָיו שֶׁל "כְּמִבְיָזִים" וּשְׁמוֹ "בְּרֻדְכֵי" וּמִשְׁהוּדָה, נִבְחַר "דְּרִיּוֹשׁ I".
בשנת 519- לפנה"ס = "דְּרִיּוֹשׁ I מֶלֶךְ בְּשׁוֹשׁן" = (נחמיה א' 1) = "עַל פָּרֶס וּמְדִי".

+ 1 שָׁנָה

בשנת 518- לפנה"ס = "שָׁנָה 1 לְדְרִיּוֹשׁ I" = "בְּשָׁנָה אַחַת לְדְרִיּוֹשׁ בֶּן-אַחֲשָׁרוֹשׁ--מִזְרַע מְדֵי אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכוּת פְּשָׁדִים": (דניאל ט' 1) = "בְּשָׁנָה זוֹ" עָרַךְ "דְּנִיָּאל" אֶת חֲשִׁבוֹנוֹ "לְטֹחַן הַזָּמָן שֶׁל 70 שָׁנָה" = (יִרְמְיָהוּ כה' 11) = אֲשֶׁר הוֹכֵתֵב מִשְׁנַת חוֹרְבָנוֹ שֶׁל "מִקְדָּשׁ I" עַד לַתְּחִילַת בְּנִיּוּנוֹ שֶׁל "מִקְדָּשׁ II" = בְּנְבוּאָת "יִרְמְיָהוּ" = (דניאל ט' 2) = וְכֵאן מִקוּמוֹ שֶׁל "דְּנִיָּאל" בְּמִתּוֹן רִשְׁיוֹן "דְּרִיּוֹשׁ I".

"מִקְדָּשׁ II":

+ 1 שָׁנָה

בשנת 517- לפנה"ס = "שָׁנָה 2 לְדְרִיּוֹשׁ I" = (עזרא ד' 24) = (חגי א' 1) = (זכריה א' 1) = "70 שָׁנָה לְאַחַר חוֹרְבֹן מִקְדָּשׁ I" = (זכריה א' 12) = הַחֵל לִבְנוֹת אֶת "מִקְדָּשׁ II זָרְבָבֶל בֶּן-שָׂאֲלֵתִיאֵל" = (חגי ב' 2) = "יְיָדֵי זָרְבָבֶל יִסְדּוּ הַבַּיִת הַזֶּה": = (זכריה ד' 9) = "מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לְתַשְׁיַעִי לְמֶן-הַיּוֹם" .. = [ג' I שֶׁל חֲנֻכָּה] = "אֲשֶׁר-יִסְדּוּ הַיִּכְל-יְהוָה" .. = (חגי ב' 18) = "מֶן-הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרְךָ": = (חגי ב' 19) = "בְּשָׁנָה שְׁתַּיִם לְדְרִיּוֹשׁ": = (חגי ב' 10) = כִּי אִזּוֹ הַתְּקִימָה נְבוּאָת = (יִרְמְיָהוּ כה' 11).

וְכֵאשֶׁר "זָרְבָבֶל בֶּן-שָׂאֲלֵתִיאֵל" לֹא אָזַר עוֹז בְּרוּחוֹ לְהוֹצִיא "אֶת-הָאֲבָן הַרְּאֵשָׁה": = (זכריה ד' 7) = "אֲבָן הַשְּׂתִיָּה" - הַתְּקִיִּים "חֲזוֹן II שֶׁל גְּבַרְיָאֵל" וְאִמְנָם, "צִדְקַת עַלְמִים" נִדְחָה "לְטֹחַן זָמָן" בְּלִתֵּי יָדוּעַ = "כִּי-סִתְּמִים וְחֲתָמִים הַדְּבָרִים עַד-עַתָּה קָצָה": = (דניאל יב' 9). כְּלוּמָר, מִתּוֹקֵף קִיּוּם "הַחֲזוֹן" .. "לוֹחֹת הַבְּרִית" .. נִשְׁאָרוּ בְּקִבְר וּמַלְכוּת "נִצַּח בֵּית-דָּוִד" אֲכֵן לֹא קָמָה כִּי אֶת נְבוּאָת = (יִרְמְיָהוּ כב' 30 + לוי 30) = לֹא נִיתֵן הִיָּה לִבְטֹל.

+ 4 שָׁנִים

"מִקְדָּשׁ II" נִבְנָה בְּמִשַׁךְ "4 שָׁנִים" = (עזרא ו' 15).
בשנת 513- לפנה"ס = "שָׁנָה 6 לְדְרִיּוֹשׁ I" = (עזרא ו' 15) = "עַד יוֹם תְּלַתָּה לִינַח אֶדְר--דֵּי-הִיא שְׁנַת-שֵׁת לְמַלְכוּת דְּרִיּוֹשׁ מֶלֶכָּא" = הוֹשֵׁלִם "מִקְדָּשׁ II".

+ 27 שָׁנָה

בשנת 486- לפנה"ס = "אַרְתַּחְשֶׁשְׁתָּא בֶּן-דְּרִיּוֹשׁ I מֶלֶךְ בְּשׁוֹשׁן" = (נחמיה א' 1) = "עַל פָּרֶס וּמְדִי".

“עזרא”:

+ 7 שנים

בשנת 479 לפנה"ס = "בשנת-שבע לארתחשסתא המלך" = (עזרא ז' 7) = "במלכות ארתחשסתא מלך-פרס--עזרא בן-שריה בן-עזריה בן-חלקיה בן-שלום בן-צדוק בן-אחיטוב בן-אמריה בן-עזריה בן-מריות בן-זרחיה בן-עזי בן-בקי בן-אבישוע בן-פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן הראש" = (עזרא ז' 1-5).

“אדם”: (דבה"י א' 1) = ומכאן = משנת 4166 לפנה"ס מתחילים למדוד "טוּחֵי זְמַן שֶׁל תְּעוּדָה". כלומר, "עזרא" ידע אמת, כי = (בראשית א' 1) = [בראשית] = [4] = [נצח].

“נחמיה בן-חכליה”:

+ 13 שנים

בשנת 466 לפנה"ס = הסתיימו [נשר] = [6] = 1500 שנה "של אבישי" = משנת **1966 לפנה"ס. "שנה 20 לארתחשסתא בן-דריוש" = (נחמיה א' 1) = "56 שנה למאבק מרדכי - המן".

“נחמיה בן-חכליה” = (נחמיה א' 1) = “ואני הייתי בשושן הבירה” = “ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך--יין לפניו ואשא את-היין ואתנה למלך” = (נחמיה ב' 1) = “וייטב לפני-המלך וישלחני ואתנה לו זמן”.. = (נחמיה ב' 6). אפשר להעריך, כי “נחמיה בן-חכליה” חווה כנער צעיר את “מאבק מרדכי - המן”. “נחמיה” שתיעד את עצמו = “ואני הייתי משקה למלך” = (נחמיה א' 11) = ידע כיצד מתנהלים דפוסי החיים בפרס ומה הם מנהגי החצר בארמונו של המלך פרסי. לכן, ניתן לומר כי הוא זה שכתב במלוא הכשרון ובקצב ניסוחיו המשכנעים, את פרשת האירועים של “מגלת אסתר”. ואמנם, כל קורא “במגלה” יכול לחוש כיצד משתלבת אווירה אפופה בניחוחי יין עם קצב ההטעמה שבניסוחי הכתב ועם קצב “טוּחֵי זְמַן שֶׁל תְּעוּדָה” בה נצרף “הפוך היסטורי”.

כאן = (נחמיה יג' 6) = כנראה כבר מצטברים “טוּחֵי זְמַן” אל ימיו של “ארתחשסתא I אך היד”.

+ 2473 שנה

בשנת +2007 לס"ה = הפוך בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר שנת וקע"ב: